Sosiaali- ja terveysministeriö
Kirsi Päivänsalo ja Inka Hassinen

Vastine
17.2.2020

Sosiaali- ja terveysvaliokunta

Sosiaali- ja terveysministeriön vastine sosiaali- ja terveysvaliokunnalle hallituksen esityksestä eduskunnalle sosiaaliturva- ja vakuutuslainsäädännön muuttamiseksi EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen johdosta (HE 87/2019 vp)

1 Asiantuntijalausunto/-vastinepyyntö

Eduskunnan sosiaali- ja terveysvaliokunta on pyytänyt sosiaali- ja terveysministeriöltä vastinetta/lausuntoa valiokunnalle esityksestä annetuista asiantuntijalausunnoista.

2 Yleistä esitetyistä lausunnoista ja niiden käsittelemisestä

Jos lausunnossa on tehty esityksen tarpeellisuutta, automatisoituja yksittäispäätöksiä, rekisteröidyn oikeutta käsittelyn rajoittamiseen, väärinkäytösrekisteriä ja eläkesäätiölakiin ehdotettua muutosta koskevia huomioita, niitä arvioidaan asiaan liittyvän asiakokonaisuuden kohdalla. Monissa lausunnoissa kiinnitetään huomiota näihin ja eriävällä tavoinkin. Ne lausunnoissa esitetyt huomiot, joissa kiinnitetään huomiota yksittäisten lakiehdotusten muutostarpeisiin, käsitellään lopuksi erikseen.

3 Sosiaali- ja terveysministeriön vastine

3.1. Asiakokonaisuuksittain

Esityksen tarpeellisuus

Professori Teuvo Pohjolainen kiinnittää lausunnossaan huomiota siihen, että kun hallituksen esityksen mukaan lukuisissa säädöksissä annettaisiin erityissäännöksiä tietosuojasta sen lisäksi, mitä tietosuoja-asetuksessa ja kansallisessa tietosuojalaissa säädetään, kokonaisuudesta tulee hyvin raskas ja monimutkainen.

Sosiaaliturva- ja vakuutusasioissa on välttämätöntä käsitellä arkaluonteisia henkilötietoja, kuten henkilön terveydentilaan liittyviä tietoja. Sosiaaliturva- ja vakuutuslainsäädännössä onkin runsaasti henkilötietojen suojaa koskevaa sääntelyä, koska arkaluonteisten tietojen käsittely on syytä rajata täsmällisillä ja tarkkarajaisilla säännöksillä vain välttämättömään. Erityissäännösten määrään vaikuttaa myös se, että kussakin etuuslaissa on omat säännöksensä toimeenpanosta. Samat muutokset joudutaan siten tekemään useaan eri lakiin, jotta etuuksien toimeenpano olisi mahdollisimman yhdenmukaista. Asiasisällöltään samanlaisten säännösten lisäämisen vuoksi tietosuoja-asetusta täydentävien säännösten kokonaismäärä vaikuttaa raskaammalta tai monimutkaisemmalta kuin se todellisuudessa on.

Automatisoidut yksittäispäätökset

Osassa lausuntoja pidetään valitettavana sitä, että esityksessä ei ole säännöksiä automaattisesta päätöksenteosta. Lausunnoissa tuodaan esiin tarve saada kiireellisesti asiaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä.

Käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen ei arvioitu olevan mahdollista sisällyttää automaattista päätöksentekoa koskevia ehdotuksia. Perustuslakivaliokunnan edellyttämä automaattista päätöksentekoa koskevan sääntelyn täsmentäminen edellyttäisi laajaa selvitys- ja valmistelutyötä. Automatisoidun päätöksenteon hyödyntäminen viranomaistoiminnassa edellyttäisi hallinnon yleislainsäädännön päivittämistä ja hallinnonalat ylittäviä linjauksia automatisoidun päätöksenteon yleisperiaatteista. Nämä selvitykset ja niiden pohjalta tehtävä analyysi koskevat myös muiden ministeriöiden hallinnonalaa. Mahdollisuus tehdä automaattisia päätöksiä myös silloin, kun kysymys on julkisen hallintotehtävän hoitamisesta, on hyvin tärkeää digitalisoituvan yhteiskunnan kehityksen kannalta. Oikeusministeriö on aloittanut automaattisiin päätöksiin liittyvän yleisen selvityshankkeen.

Sosiaali- ja terveysministeriö pitää oikeusministeriön selvitystyötä ja sen toteuttamista nopealla aikataululla tärkeänä.

Oikeus käsittelyn rajoittamiseen

Lausunnoissa ehdotusta on pidetty pääosin kannatettavana. Ehdotusta on myös asiantuntijalausunnoissa kritisoitu. Professori Lasse Lehtonen toteaa lausunnossaan, että ehdotettu laaja poikkeus rekisteröidyn oikeuksiin vastustaa henkilötietojensa käsittelyä sosiaaliturvan ja vakuutusasioiden päätöksenteossa merkitsee todistustaakan kaatamista päätöksen virheellisyydestä ennen kaikkea etuuden tai korvauksen hakijan vastuulle. Professori Teuvo Pohjolainen toteaa, että näin laajaa erityislainsäädäntöä voidaan perustella vain sillä, että erityissäännökset ovat välttämättömiä henkilötietojen suojan toteuttamiseksi. Nyt perusteena on pikemminkin päätöksenteon joustava turvaaminen. Tomi Voutilainen katsoo, että rekisteröidyn rajoitusoikeutta koskeva sääntely voidaan säätää myös ehdottomampaan muotoon, jolloin voidaan turvata paremmin asiankäsittelyn joutuisuus sekä mahdollisesti muiden oikeudet asiankäsittelyssä hyvän hallinnon ja oikeusturvan turvaavalla tehokkaalla tavalla. Eläketurvakeskus, Työeläkevakuuttajat Tela ry ja Tapaturmavakuutuskeskus viittaavat Voutilaisen perustuslakivaliokunnalle antamaan lausuntoon, ja katsovat, että säännöksistä tulisi poistaa edellytys vaatimuksen ilmeisestä perusteettomuudesta. Oikeusministeriö on todennut, että ehdotetut rajoitukset vaikuttaisivat sinänsä olevan mahdollisia tietosuoja-asetuksen säännösten valossa. Myönteistä lakiehdotuksissa on se, että rajoitukset kohdistuisivat vain yksittäiseen 18 artiklan kohtaan, eivätkä sulkisi pois esimerkiksi oikeutta pyytää lainvastaisen henkilötietojen käsittelyn rajoittamista. Rajoituksilla ei myöskään suljettaisi pois muita tietosuoja-asetuksen mukaisia oikeuksia, erityisesti oikeutta virheellisten henkilötietojen oikaisemiseen. Rajoitusten välttämättömyyttä olisi voinut kuitenkin avata esityksen perusteluissa hieman enemmän.

Sosiaaliturvan toimeenpanossa rekisteröidyn oikeus käsittelyn rajoittamiseen tietosuoja-asetuksen pääsäännön mukaisesti saattaisi johtaa siihen, että lakisääteisiä etuuksia ei voitaisi myöntää tai maksaa tai etuuden maksamista ei voisi pätevästäkään syystä keskeyttää tai lakkauttaa. Siksi hallituksen esityksessä on ehdotettu, että rekisteröidyllä ei olisi oikeutta käsittelyn rajoittamiseen sellaisissa tilanteissa, joissa on kyse lakisääteisen sosiaaliturvan toimeenpanosta ja joissa rekisteröidyn vaatimus on ilmeisen perusteeton.

Ehdotuksen mukaan oikeutta rajoitettaisiin vain, jos vaatimus ilmeisen perusteeton. Rekisteröidyn oikeuden rajoittaminen tarkoittaa sitä, että jos rekisteröity kiistää henkilötietojen paikkansapitävyyden, tulee niiden käsittelyä rajoittaa ajaksi, jonka kuluessa rekisterinpitäjä voi varmistaa niiden paikkansapitävyyden. Rekisteröidyn oikeuden rajaaminen ei poistaisi rekisterinpitäjän velvollisuutta selvittää rekisteröidyn väitettä henkilötietojen paikkansapitävyydestä. Tietosuoja-asetuksen 16 artiklan perusteella rekisterinpitäjän on oikaistava rekisteröityä koskevat epätarkat ja virheelliset hen-

kilötiedot ilman aiheetonta viivytystä. Säännös ei myöskään poistaisi vakuutuslaitoksen velvollisuutta noudattaa hyvän hallinnon periaatteita. Lakisääteisestä tehtävää hoidettaessa on noudatettava hallintolakia, joka edellyttää muun muassa, että toimeenpanijan on huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset.

Väärinkäytösrekisteri
Lakiehdotus vastaa pääpiirteiltään luottolaitosten asiakashäiriörekisteriä koskevaa sääntelyä (laki luottolaitostoiminnasta (610/2014) 15 luvun 18 a §).

Talousvaliokunta on lausunnossaan TaVL 9/2019 vp. esittänyt, että sosiaali- ja terveysvaliokunta arvioisi mahdollisuutta täydentää vakuutusyhtiölain säännöksiä siten, että tietoja väärinkäytöksistä voitaisiin luovuttaa samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuuluvalle yritykselle tai yhteisölle. Myös Finanssiala on lausunnossaan ehdottanut vastaavaa täydennystä.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että ehdotettujen säännösten tarkoituksena on ollut mahdollistaa aiemmin tietosuojalautakunnan lupaehtoihin perustuvan väärinkäytösrekisterin käytön jatkaminen. Vakuutusyhtiöillä ja luottolaitoksilla on aiemmin ollut omat erilliset rekisterinsä, joiden tietoja ei ole voinut luovuttaa ristiin. Vakuutusyhtiöiden väärinkäytösrekisteriin merkittyjen tietojen luovuttaminen muille rahoitusalan yrityksille laajentaisi merkittävästi rekisterin käyttöalaa ja muutos edellyttäisi siten huolellista jatkovalmistelua. Luottolaitoslaitostoiminnasta annetun lain 15 luvun 15 §:n 1 momentin 1 kohtaa vastaavan lisäyksen tekeminen vakuutusyhtiölakiin jättäisi epäselväksi, miltä osin väärinkäytösrekisteriä koskevat tarkemmat säännökset muun muassa tietojen säilytysajoista ja rekisteröidyn informoinnista soveltuisivat tietoja vastaanottavaan luottolaitokseen. Jos rekisterin käyttöalaa laajennettaisiin, tulisi lisäksi vielä arvioida, onko perusteltua, että tietojen luovuttaminen sallittaisiin vain samaan rahoitus- tai vakuutusryhmittymään kuuluville luottolaitoksille.

Professori Lasse Lehtonen kiinnittää huomiota henkilötietojen käyttöön ulkomaisten vakuutusyhtiöiden toiminnassa. Tältä osin sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että väärinkäytösrekisteriä koskeva pykälä on ehdotettu lisättäväksi myös ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin. Kyseistä lakia sovelletaan vain EU-alueella toimiviin vakuutusyhtiöihin, joten niiden toiminnassa sovelletaan tietosuoja-asetusta.

Talousvaliokunta kiinnittää huomiota myös vakuutusyhtiölain 30 luvun 3 a §:n 4 momenttiin, jonka mukaan tiedot olisi poistettava rekisteristä viimeistään viiden vuoden kuluttua siitä, kun rikosta koskevat tiedot on ensimmäisen kerran rekisteröity. Ottaen huomioon oikeudenkäyntien keskimääräisetkin kestoajat on viiden vuoden määräaika lyhyt muutoksenhakutilanteissa.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä ehdotettu tietojen poistamisaikoja koskeva säännös vastaa aiempia tietosuojalautakunnan lupaehtoja, ja pitää viiden vuoden määräaikaa riittävänä. Tarkoituksena on mahdollistaa väärinkäytösrekisterien pitämisen jatkaminen niin, että uusi säännöstö vastaisi pääosin nykyisen tietosuojalautakunnan myöntämän luvan sisältöjä ja ehtoja myös käyttötarkoituksen ja säilytysaikojen osalta. Sosiaali- ja terveysministeriö ei pidä ehdotettuja käyttötarkoituksen laajennusta tai säilytysaikojen pidentämistä kannatettavina muutoksina tässä yhteydessä. Ne edellyttäisivät laajempaa selvittämistä ja arviointia.

Informointivelvollisuuteen ovat kiinnittäneet huomiota Tietosuojavaltuutettu ja oikeusministeriö. Tietosuojavaltuutettu pitää ongelmallisena informointivelvoitetta koskevaa vakuutusyhtiölain 3 a §:n 6 momenttia, jonka mukaan vakuutusyhtiöllä olisi velvollisuus ilmoittaa rekisteröidylle merkinnästä vasta, jos vakuutushakemuksen epääminen tai muu rekisteröidyn kannalta kielteinen päätös

johtuu rekisterimerkinnästä. Oikeusministeriö ehdottaa täsmennystä informointivelvollisuutta koskevaan momenttiin, jotta säännös vastaisi luottolaitostoiminnasta annetun lain vastaavaa säännöstä. Rekisteröidylle olisi ilmoitettava tietojen käytöstä päätöksenteossa, jos vakuutushakemuksen epääminen taikka muu rekisteröidylle kielteinen päätös johtuu rekisterissä olevista tiedoista. Oikeusministeriö on tuonut esiin, että velvollisuus rekisteröidyn informoinnista (rekisteriin merkintä) seuraisi suoraan tietosuoja-asetuksesta, jollei ole rajoitusperusteita (esim. vireillä oleva rikostutkinta, jolloin voitaisiin soveltaa tietosuojalain mukaisia rajoitusperusteita). Mahdolliset esitutkintatilanteet ym. on huomioitu lakiehdotuksissa. Nämä myös vastaavat luottolaitostoiminnasta annetun lain säännöksiä. Rekisterimerkinnästä informointi voisi olla päällekkäistä sääntelyä yleisen tietosuojalainsäädännön kanssa. Oikeusministeriön mukaan lakiehdotuksissa on hyvä säätää lisäksi siitä tilanteesta, että rekisteröityä on informoitava, jos rekisterissä olevat tiedot ovat johtaneet esim. vakuutuskorvauksen epäämiseen.

Sosiaali- ja terveysvaliokunnalle toimitettujen lausuntojen perusteella on epäselvää, sovelletaanko tietosuoja-asetuksen 14 artiklan säännöksiä rekisteröidylle toimitettavista henkilötiedoista väärinkäytösrekisterin käytössä. Jos tietosuoja-asetuksen 14 artiklan ei tulkita soveltuvan väärinkäytösrekisteriin, väärinkäytösrekisteriä koskevaan pykälään voisi lisätä säännöksen, jonka mukaan rekisteröidylle on ilmoitettava ensimmäisen häntä koskevan merkinnän tekemisestä rekisteriin. Oikeusministeriön ehdottama täsmennys informointivelvollisuutta koskevaan 6 momenttiin on perusteltu.

Tapaturmavakuutuskeskus ehdottaa, että myös sillä tulisi olla oikeus antaa tietoja väärinkäytösrekisteriin. Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa tältä osin, että hallituksen esityksen jatkovalmistelussa työtapaturma- ja ammattitautilakiin päädyttiin selvyyden vuoksi lisäämään oma säännöksensä rikostietojen käsittelystä, joka vastaa ehdotettua sääntelyä vakuutusyhtiölaissa. Työtapaturma- ja ammattitautilain ehdotetun säännöksen piirissä ei enää olisi tahoja, joilla ei ole ollut voimassa olevan sääntelyn edellyttämää tietosuojalautakunnan myöntämään lupaa rikostietojen käsittelylle. Näiden tahojen osalta säännös säilyttäisi nykyisen tosiasiallisen tilanteen rikostietojen käsittelyn osalta. Jatkovalmistelussa pidettiin kuitenkin tarkoituksenmukaisena, että myöhemmin selvitetään erikseen, miten sääntelyn ulkopuolelle nyt jääneet tahot kuten Tapaturmavakuutuskeskus ja Valtiokonttori voisivat jatkossa luovuttaa niille työtapaturma- ja ammattitautilaissa säädetyssä toiminnassa esiin tulleita rikostietoja vakuutusalan yhteiseen rekisteriin väärinkäytösten ehkäisemiseksi.

Liikennevakuutuskeskus on ehdottanut Liikennevakuutuskeskusta koskevan lain 18 §:ään maininta rikostietojen käsittelystä siten kuin vakuutusyhtiölaissa säädetään. Sosiaali- ja terveysministeriö pitää Liikennevakuutuskeskuksen ehdottamaa lisäystä perusteltuna.

Eläkesäätiölakiin ehdotettu muutos (eläkesäätiölain 70 § 4 mom.)

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että eläkesäätiörekisteriä koskevan säännösehdotuksen perusteluista voi saada käsityksen, jonka mukaan tarkoituksena olisi luovuttaa henkilötietoja myös lainvastaisiin käyttötarkoituksiin. Sosiaali- ja terveysvaliokunnan on harkittava huolellisesti säännösehdotuksen tarkoitusta ja tarvittaessa täsmennettävä sääntelyä. Myös useat muut tahot ovat lausunnoissaan kiinnittäneet huomiota samaan kohtaan. Osa lausunnonantajista on ehdottanut säännösehdotuksen poistamista.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että eläkesäätiölain 71 §:n 2 momentissa säädetään, mitä tietoja rekisteriin merkitään luonnollisista henkilöistä henkilötietoina. Kyseistä momenttia on ehdotettu muutettavaksi siten, että luonnollisista henkilöistä merkittäisiin kotiosoitteen sijaan kotikunta. Ulkomailla asuvista luonnollisista henkilöistä merkittäisiin kotiosoite. Muita luonnollisista henkilöistä

merkittäviä tietoja olisivat nimi, henkilötunnus ja kansalaisuus. Ehdotus vastaa kaupparekisteriin (129/1979) luonnollisista henkilöistä merkittäviä tietoja (kaupparekisterilain 3 a §).

Eläkesäätiölain 70 §:n 3 momentin mukaan rekisteriin tehdyistä merkinnöistä ja niihin kuuluvista asiakirjoista on jokaisella oikeus saada tieto. Koska eläkesäätiörekisteri sisältää henkilötietoja, ehdotetaan eläkesäätiölain 70 §:n lisättäväksi uusi 4 momentti, jossa säädettäisiin nykyistä täsmällisemmin henkilötietojen luovuttamisesta.

Eläkesäätiölakin 70 §:n 4 momenttiin ehdotetun uuden säännöksen tarkoituksena on täsmentää, että Finanssivalvonta rekisterinpitäjänä voi luovuttaa henkilötunnuksen ja ulkomailla asuvan henkilön kotiosoitteen rekisteristä vain sillä edellytyksellä, että luovutuksensaajalla on henkilötietojen suojaa koskevien säännösten mukaan oikeus tallettaa ja käyttää näitä henkilötietoja. Muita henkilötietoja (henkilön nimi, kotikunta ja kansalaisuus) Finanssivalvonta voisi luovuttaa sähköisessä muodossa julkisuuslain 16 §:n 3 momentin estämättä. Eläkesäätiölain mukaan jokaisella on oikeus saada tieto rekisterin merkinnöistä ja niihin kuuluvista asiakirjoista. Muiden tietojen kuin henkilötunnuksen ja kotiosoitteen luovuttaminen sähköisesti ilman julkisuuslain 16 §:n 3 momentin mukaista arviointia tukisi tätä tarkoitusta. Säännöksen tarkoituksena ei ole, että tietoja voitaisiin luovuttaa lainvastaisiin tarkoituksiin. Säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa on siten harhaanjohtava virke.

Eläkesäätiölakiin ehdotettua uutta säännöstä vastaavan tyyppinen säännös henkilötietojen luovuttamisesta on kaupparekisterilaissa. Eläkesäätiörekisteri, vastaavasti kuin kaupparekisteri, on osittain henkilörekisteri, sillä sinne talletetaan luonnollisia henkilöitä koskevia henkilötietoja. Molempien rekisterien osalta laissa on säädetty, että jokaisella on oikeus saada rekisterin merkinnöistä ja niihin kuuluvista asiakirjoista tieto.

Kaupparekisterilain 1 a §:ää koskevissa esitöissä (HE 228/2016 vp, 1 a §:n yksityiskohtaiset perustelut) on todettu, että julkisuuslain 16 §:n 3 momentin mukaisen ehdon toteuttaminen ei ole tarpeen yksityisyyden suojan vuoksi, kun kaupparekisterilain 3 momentin mukaan rekisteröityjen henkilötunnuksia tai osoitetietoja voidaan luovuttaa sähköisen tietoverkon kautta vain julkisuuslain 16 §:n 3 momentin mukaisesti.

Perustuslakivaliokunta ja useat lausunnonantajat ovat todenneet, että jos tietojen antaminen eläkesäätiörekisteristä on tarkoitus toteuttaa internetiin sijoitettavana julkisena tietopalveluna, tulee säännöstä täsmentää. Perustuslakivaliokunta on pitänyt yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta olennaisena, että internetiin sijoitettavasta henkilörekisteristä tietoja ei voida hakea erilaisina massahakuina, vaan esimerkiksi ainoastaan yksittäisinä hakuina. Tältä osin sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että eläkesäätiörekisteristä ei ole tarkoitus luovuttaa tietoja julkisen tietopalvelun kautta.

Oikeusministeriö tuo esille, että voimassa olevan eläkesäätiölain 70 §:n 1 momentin perusteella rekisterinpitäjä on sosiaali- ja terveysministeriö. Ehdotettua lainmuutosta koskevien perustelujen mukaan rekisterinpitäjä olisi kuitenkin Finanssivalvonta. Tältä osin sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että eläkesäätiölain 70 §:n mukaan eläkesäätiörekisteriä ylläpitää sosiaali- ja terveysministeriö. Eläkesäätiölain 137 §:n mukaan mitä tässä laissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä, koskee vakuutusvalvontavirastoa. Finanssivalvonnasta annetun lain voimaantulosäännösten perusteella muualla laissa oleva viittaus Vakuutusvalvontavirastoon tarkoittaa viittausta Finanssivalvontaan. Näiden viittaussäännösten nojalla eläkesäätiörekisteriä ylläpitää Finanssivalvonta. Sääntely on monimutkainen ja se on tarkoitus korjata eläkesäätiö- ja vakuutuskassalain kokonaisuudistuksen yhteydessä.

3.2 Yksittäisiin lakiehdotuksiin kohdistuvista lausunnoista

Valtiokonttori katsoo, että koneellista allekirjoittamista koskeva sääntely tulisi ulottaa myös muuhun Valtiokonttorin korvaustoiminnassa sovellettavaan lainsäädäntöön. Liikennevakuutuskeskus pitää koneellista allekirjoitusmenettelyä koskevaa sääntelyä tarpeettomana, mutta toteaa, että jos säännös lisätään työtapaturma- ja ammattitautilakiin, tulisi se lisätä myös muihin lakeihin. Tapaturmavakuutuskeskuksen mielestä säännöksen tarpeellisuutta tulisi vielä harkita.

Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että hallituksen esityksen jatkovalmistelussa tehtiin muutokset koneellisen allekirjoituksen osalta vain niihin lakeihin, joissa toimeenpanon osalta viitataan työtapaturma- ja ammattitautilain säännöksiin. Muilta osin jatkovalmistelussa päädyttiin siihen, että asia selvitetään ja mahdolliset muutokset valmistellaan erikseen ja myöhemmin koko sosiaalivakuutuksen osalta siten, että sääntely tältä osin olisi eri sosiaalivakuutuslaeissa mahdollisimman yhdenmukainen. Sosiaali- ja terveysministeriö katsoo, että tällä tavoin tulisi menetellä.

Professori Tomi Voutilainen toteaa, että maatalousyrittäjän eläkelain 144 § jää epätäsmälliseksi sen suhteen, minkälaisen tietojen luovutusmahdollisuuden ehdotettu mahdollistaa ja toisaalta, minkälaisia suojatoimia teknisen käyttöyhteyden avaamisessa käytetään. Tältä osin sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että tarkoituksena on ollut tehdä ko. pykälän 4 momenttiin vain tietosuoja-asetuksesta johtuva täsmennys ja poistaa siitä viittaus kumottuun henkilötietolakiin. Teknistä käyttöyhteyttä koskeva sääntely sisältyy voimassa olevaan 4 momenttiin.

Mela katsoo, että maatalousyrittäjän eläkelain 143 §:ää ei ole tarpeen muuttaa miltään osin, koska lakiesityksessä ehdotetut muutokset on jo toteutettu lainmuutoksella 1271/2018. Sosiaali- ja terveysministeriö toteaa, että Melan huomio on oikea, eikä maatalousyrittäjän eläkelain 143 §:ään ole enää tarpeen ehdotettuja muutoksia.